

Cut off

Gràcia Làzaro Cornet
Juny 2016
Niub:16242435

Àmbit d'escultura
Dep. Arts i Conservació - Restauració

Eulàlia Grau Costa
Universitat de Barcelona

ABSTRACT

Cut-off is an artistic project developed from the reading: "Mother and daughter: a 3-person relationship" from Caroline Eliacheff (psychoanalyst) and Nathalie Heinich (art expert sociologist).

My project is based on the mother-and-daughter relationship, taking as a starting point some examples extracted from novels and films, based on true or fictitious events. Throughout the creative project are illustrated some of the possible relationships, focusing on the role-transfer and identity building from mother to daughter.

Twelve examples of relationships taken from fiction, twelve mothers and daughters used to understand the conflict treated.

Keywords:

Mother - Daughter- relationships - films - literature- reality - sewing- stained- embroidery- bed sheet.

RESUM

Cut-off és un projecte artístic que s'ha creat a partir de la lectura del llibre "Madres e hijas: una relació de tres" de Caroline Eliacheff (psicoanalista) i Nathalie Heinich (Sociòloga especialista en art).

El projecte es basa en les relacions mare i filla partint d'exemples extrets de novel·les i pel·lícules, fictícies o basades en fets reals. En aquest procés de creació s'il·lustren algunes de les relacions possibles, posant èmfasi en els mecanismes de la transmissió de rols i de la construcció d'identitats, de generació en generació.

Dotze exemples de relacions preses de la ficció, dotze mares i dotze filles posades a disposició per donar a entendre la problemàtica tractada.

Paraules Clau:

Mare - filla - relacions - cinema - literatura - ficció - realitat - cosit- tacat - brodat- llençol.

"Claro está que no todas las mujeres llegan a ser madres, y que no todas las madres tienen hijas; pero todas las mujeres tienen una madre" [ELIACHEFF, Caroline i HEINICH, Nathalie]

ÍNDEX

-Introducció	6
-Desenvolupament:	
. <i>Madres e Hijas; Una Relació de Tres</i>	8
.Referents.....	10
.1 "Más Madres que Mujeres".....	11
.2 "Madres y/o/ni Mujeres".....	15
.3 "Madres Extremas".....	19
.4 "De ser Hija a Convertirse en Mujer".....	23
.Altres Pel·lícules i obres.....	27
.El Procés	32
-Conclusions.....	55
-Bibliografia	56

INTRODUCCIÓ

A què es refereix el terme Cut-off ? D'on sorgeix?

Les seves traduccions literals al català són: Tallar, distanciar, separar, desconnectar, allunyar i marxar.

Cut-off és la paraula composta que utilitzen els psicoanalistes anglosaxons per a designar el fet d'aconseguir avançar en la història personal, és a dir; "la manera de separar-se del passat per a comprometre's en la vida al nivell de la pròpia generació"¹.

El tema d'estudi gira en torn del significat que se li ha atribuït al terme "Cut-off" fent referència a la separació de la filla envers la seva mare, per tal de créixer i seguir el seu camí natural i legítim.

El context en el qual se situa tota la temàtica és referent a les societats occidentals o occidentalitzades i pel que fa a la delimitació temporal no és tan fàcil acotar-la com la territorial. Al llarg del treball trobarem exemples que abracen una franja molt extensa en el temps, ja que en els vincles mare-filla és difícil establir paràmetres concrets d'una època, perquè han estat poc influenciades a l'evolució.

Aquest projecte, per tant, es centra en les relacions mare i filla, amb l'objectiu de conèixer i aprendre sobre aquest vincle, que a través del procés d'estudi i creació descobrirem que pot arribar a ser feridor i a la vegada sanador. Aquesta circumstància generalment és passada per alt a causa de la normativitat establerta en els rols transmesos de generació en generació.

¹ BOWEN, Murray, *De la familia al individuo: la diferenciación del sí mismo en el sistema familiar*, Paidós Ibérica, Barcelona 1998

La norma social normalitza que les mares siguin únicament mares dels seus fills, és a dir: "Más Madres que Mujeres".² Aquestes mares troben aprovació, admiració i inclús compassió de les persones que les envolten. L'amor extrem que elles donen és interpretat com a "mal recompensat", ja que esperen rebre la mateixa dedicació per part dels seus fills i filles creient que és una relació d'igual a igual.

Per contra, la filla porta a sobre aquesta norma social interioritzada des de fa molt temps en forma d'amor per la seva mare, de gratitud, dependència i en el moment que intenti escapar d'ella; de culpabilitat.

Un dels altres objectius és sublimar aquest conflicte en la pràctica artística per entrar en el joc d'explicar i callar, de mostrar i ocultar, és a dir; com explicar el que és inexplicable? Allò que s'entén com a normal i positiu i que a ulls de l'altre no existeix cap problemàtica?

Com pot una noia dur a terme el procés de separació natural amb la mare per arribar a ser una dona quan només ha sigut filla de la seva mare i quan el seu altre model ha sigut el d'una dona que només era mare de la seva filla?

Quines conseqüències tindrà quan la filla arribi a l'edat adulta?

2. "Más Madres que Mujeres" és el títol d'un capítol que s'exposa més endavant.

“MADRES E HIJAS; Una Relación de Tres”

L'eina essencial del meu projecte és el llibre de Caroline Eliacheff (psicoanalista) i Nathalie Heinich (Sociòloga especialista en art) titulat; “Madres e hijas: Una relación de tres”.

L'element principal de recerca de les autores és el de les filles, en tant que tenen una mare, i el de les mares, en tant que tenen una filla (en femení) i no un fill, és a dir, la relació mare-filla.

És a partir d'exemples extrets de novel·les i pel·lícules, fictícies o basades en fets reals, que aconsegueixen il·lustrar el gran ventall de relacions possibles posant èmfasi en els mecanismes de la transmissió de rols i de la construcció d'identitats, de generació en generació. A partir d'aquests exemples també descriuen les condicions d'una bona relació.

“Porque, en la delicada experiencia en que consiste ser una hija para su madre y, eventualmente, una madre para su hija, hay sin duda unas rutas más transitables que otras.” .3

Posen èmfasi en la realitat de les relacions a través del filtre de la ficció.

La ficció no ens ofereix una experiència del tot real, sinó que té una posada en escena dels fets més dramatitzada o depurada. Permet la generalització i la transmissió, oferint la possibilitat de compartir amb distància.

A través de les imatges o de les paraules de la ficció ens adonem que el que és inexplicable també ha sigut experimentat per altres persones.

3. Caroline Eliacheff, *Madres e Hijas; Una Relación de Tres*, Algaba Ediciones, Madrid 2003

A partir del plantejament del tema; relacions mare i filla i a partir de la decisió d'entomar-lo mitjançant la ficció neix la gran pregunta que serà el motiu de recerca principal i a partir de la qual neix el llibre;

"¿Cómo aparecen los vínculos madre-hija, en todos los aspectos y en todas las edades, a partir de su alejamiento de la erudita problemática literaria y de las preguntas centradas en una visión masculina o no sexuada? ¿ Y en qué se muestran específicos; es decir, no reducibles a las conexiones padres-hijos en general?"

El llibre es divideix en diferents capítols. La classificació dels quatre primers és segons el tipus de mare. I els últims com la filla es desenvolupa en el creixement natural.

No és una classificació tancada i estricta, és a dir, una mare pot ser "Más Madre que Mujer" a la vegada que "Madre Extrema".

Pel que ocupa a la cerca referent al treball s'ha posat atenció en els capítols següents:

- 1."Más Madres que Mujeres"
- 2."Madres y/o/ni Mujeres"
- 3."Madres Extremas"
- 4."De ser Hija a Convertirse en Mujer"

REFERENTS

D'aquests grans grups, on cadascun parla i descriu els diferents tipus de relacions de mares i filles, s'han extret tres exemples (pel·lícules i novel·les) de cada capítol que recullen la idea general i ajuden a conèixer d'una forma més directe.

Una petita sinopsi, enfocada exclusivament a la relació mare i filla i un fragment extret de la novel·la/pel·lícula, són el que s'ha guardat per dur a terme el procés de creació.

Dotze exemples de relacions presos de la ficció, dotze mares i dotze filles.

Seguidament s'exposen aquests capítols amb les pel·lícules i novel·les que han esdevingut els referents principals per a dur a terme el procés de creació. En els casos que ha estat possible, s'acompanya el petit text (sinopsi i fragment) amb una imatge per ajudar a relacionar-ho amb la història de la qual es parla. Aquesta imatge és generalment un fotograma extret de la visualització de la pel·lícula o en altres casos una imatge en relació.

*Totes les frases citades seguidament han estat extretes del llibre: ELIACHEFF, Caroline y HEINICH, Nathalie, *Madres e Hijas; Una Relación de Tres*, Algaba Ediciones, Madrid 2003 o de les pel·lícules i novel·les corresponents citades a la bibliografia

1. "MÁS MADRES QUE MUJERES"

BELLISSIMA
(1951-Luchino Visconti)

Utilització que una mare, "Más Madre que Mujer" fa de la seva filla. Una nena que no és més que un objecte sense defensa de l'amor totpoderós i devorador de la mare.

Dedicada per complet a la seva filla, però sobretot, dedicada a ella mateixa i als seus propis somnis de grandesa, a través de la seva filla.

"-Peinada hacia atrás, como tu madre. ¡Que bella eres, qué bella!" [mare]

Fotograma extret de la pel·lícula *Bellissima*
de Luchino Visconti - 1951
País: Itàlia
Durada: 110 minuts
Blanc i negre
Fotografia de Piero Portalupi i Paul Ronald

CIRCUIT CAROLE
(1990-Emmanuelle Cuau)

Enfrontament entre la severitat de la mare, que vigila les noves relacions i el desig d'emancipació de la filla, que desitja veure què hi ha fora. Una mare i una filla que viuen juntes en absència del pare.

"Quisiera sentir que vives para ti ; eso me ayudaría, me sentiría más amadura . Que va a suceder cuando no me tengas? Vas a morirte de pena?" [filla]

Fotograma extret de la pel·lícula *Circuit Carole*
de Emmanuelle Cuau - 1990
País: França
Durada: 75 minuts
Color
Fotografia de Benoît DelhommeRonald

LA PIANISTA

(1983-Elfriede Jelinek)

Filla privada de recursos en una relació exclusiva amb la seva mare. Ancorada a una llar que, arribada l'edat adulta veurà que és el lloc de la seva desgràcia.

“Erika había venido al mundo después de bastantes años de una vida conyugal difícil. El padre pasó pronto la antorcha a su hija y abandonó la escena. Erika aparece, el padre desaparece”

Al ser una novel·la es pren aquesta imatge d'una pel·lícula amb el mateix títol i simbologia semblant :

Fotograma extret de la pel·lícula *Le Pianiste*
de Michel Haneke -2001
País: França i Àustria
Durada 130 minuts
Color
Fotografia de Christian Berger

2. "MADRES Y/O/NI MUJERES "

CE QUI NE MEURT PAS

(1883-Jules Barbey d'Aurevilly)

Dona que ha perdut al marit i que aquesta mort, lluny d'apropar mare i filla fa minvar el seu amor.

"¿Ha sido cortado el cordón umbilical con el pasado como lo ha sido el de la carne? La niña ya no tiene a la madre [...]
La hija no encuentra ya en los ojos de su madre la expresión reconfortante propia de las madres"

MARNIE LA LADRONA

(1964-Alfred Hitchcock)

Noia jove esperançada en rebre l'afecte de la seva mare, o com a mínim espera que li mostri gratitud o aprovació. La mare pel contrari sent un patiment incurable derivat de la vinguda al món d'una criatura no desitjada, causa de l'abandonament de l'home.

"-Mamá, ¿Porqué no me quieres? Siempre me lo he preguntado... si me dieras un poco de ternura, de afecto... ¿porqué siempre te apartas de mí? ¡ Cuando pienso en todo lo que he hecho para ganarme tu ternura!"

Fotograma extret de la pel·lícula *Marnie*
de Alfred Hitchcock - 1964
País: Estats Units
Durada: 129 minuts
Color
Fotografia de Robert Burks

LA LETRA ESCARLATA

(1850-Nathaniel Hawthorne)

Filla sense pare i filla exclusiva de la seva mare, a la qual pertany per complet. La mare és incapaç de situar la relació amb la seva filla dins d'un espai habitat per algú més que elles dos.

"-¿ Reconoces a tu madre ahora? (dice la madre reprochando con tono dulce.)

-¿Atravesarás tu el Arroyo que nos separa o renegarás de ella otra vez [...] Ahora que está triste?

-¡Sí! Respondió la niña atravesando el Arroyo de un salto.

-Si, ¡Ahora eres de nuevo mi buena madre y yo tu pequeña pearl!"

Al ser una novel·la s'ha extret un fotograma de la pel·lícula titulada també "*La Letra Escarlata*" de Victor Sjöström- 1926

País: Estats Units

Blanc i negre

Fotografia de John Arnold

3. "MADRES EXTREMAS"

2.1 FALIBLES

ANYWHERE BUT HERE

(1999-Wayne Wang)

Inseguretat d'una adolescent sorgida a partir de la inestabilitat de la seva mare, incapaç de donar una sensació de seguretat perquè la filla pugui, quan sigui convenient, ser autònoma sense sentir-se abandonada.

"Quiero vivir por mi cuenta y que tú vivas por la tuya. Sé que tienes miedo a vivir sin mí, però se me hace demasiado cuesta arriba. Me siento mal por decirte esto, però es que estoy harta de hacer este papel. ¡Déjame vivir mi propia vida!"[filla]

Fotograma extret de la pel·lícula *Anywhere but Here*.
de Wayne Wang - 1999
País: Estats Units
Durada 114 minuts
Color
Fotografia de Roger Deakins

2.2 HIJAS DE SU HIJA

SONATA DE OTOÑO

(1978-Ingmar Bergman)

Incapacitat d'una mare "Más Madre que Mujer" d'ocupar el seu lloc com a mare i de fer-se càrrec de la seva filla, esperant que aquesta li proporcioni l'amor que no va rebre de la que la va engendrar. Y a la vegada, incapacitat de rebre les exigències de la seva filla enteses com una persecució i una violenta revisió de les seves pròpies impotències.

-“Creo que quería que te ocuparas de mí, que me abrazaras y me consolaras. [mare]

-¡Pero si era una niña! [filla]

-¿ Y que importava eso?” [mare]

Fotograma extret de la pel·lícula *Sonata de Otoño*.

de Ingmar Bergman - 1978

País: Suècia

Durada 93minuts

Color

Fotografia de Sven Nykvist

2.3 DEPRESIVAS

BLONDE

(2000-Joyce Carol Oates)

Mare absent amb la seva filla tant com amb ella mateixa, incapaç de donar-li un sentiment d'existència ni d'estabilitat.

-“Sabes lo que ocurre, eres igual que yo. ¿No te parece? ¿No me quieres? ¿Por qué no me quieres?”

(Le pregunta la madre a su hija zarandeándola, mirándola fijamente a los ojos.)

-¡Me quieres, eres como yo...te conozco!”

Fotografía en blanc i negre de Marilyn Monroe amb la seva mare.

Blonde es basa en la biografia de Marylin.

1929-1930

Autor desconegut.

4."DE SER HIJA A CONVERTIRSE EN MUJER"

SECRETOS Y MENTIRAS

[1996-Mike Leigh]

Filla víctima de la intrusió materna desmesurada.

La mare vol tenir sota control la vida de la seva filla, fins i tot la seva sexualitat mitjançant la prohibició, la qual cosa provoca que la filla se senti intensament violentada.

“-Por tu culpa no he encontrado a un tío. ¡Eres mi ruina! [mare]
-¡Yo no he pedido nacer! [filla]
-¡Ni yo he pedido tenerte!” [mare]

Fotograma extret de la pel·lícula *Secretos y Mentiras* de Mike Leigh - 1996
País: Regne Unit
Durada 192minuts
Color
Fotografia de Dick Pope

LA MÈRE CONFIDENTE

[1935-Marivaux]

Mare que utilitza el xantatge de l'amor per aconseguir la confidencialitat amb la seva filla i que sap que no aconseguirà mitjançant la coacció.

La culpabilització i ingenuïtat de la filla junt amb la virtut de la maternitat, fan que la filla confiada caigui a la trampa de la seva mare.

"-¡Bueno! Si te lo tomas así no me quieres tanto como yo creía. No tengo porqué daros ninguna orden, hija mía; soy vuestra amiga, y vos sois la mía, y si me tratáis de otro modo, no tengo nada más que deciros."

Portada del llibre *La Mère Confidente* de Marivaux.

EL CIRCULO DE FAMILIA

[1932- André Maurois]

Filla que experimenta la identitat autònoma, en la que existim tant com a persones amb ple dret i no com a ocupants d'un lloc definit a una configuració familiar.

" La presencia de mamá me duele más de lo que puedo decir. No consigue entender que ahora soy una mujer, como ella, y me trata como una niña. No la soporto."

ALTRES PEL·LÍCULES I OBRES RELACIONADES

Aquestes obres aporten més per al contingut de la imatge que no pel significat o concepte.

VÍCTOR ERICE, *Alumbramiento* [Enregistrament video] (2002) España.

Duració 10 minuts.

Blanc i negre

Fotogrames presos del curt cinematogràfic.

Fotografia Analògica
Cristina García Roderó
Blanc i negre
Dècada dels anys 80

Fotograma extret de la pel·lícula de
Jean-Luc Godard
Any: 1964
Durada: 95 min.
País: França

Yasujirō Ozu

Fotograma extret de *Cuentos de Tokio*
Any: 1953
Durada: 139 min.
País: Japó

Fotograma extret de *Buenos Días*
Any: 1959
Durada: 94 min.
País: Japó

Fotograma extret de *Flores de Equinoccio*
Any: 1958
Durada: 118 min.
País: Japó

Fotograma extret de la pel·lícula *La Biblia de Neón*
Any: 1995
Durada: 91 min.
País: Regne Unit
Director: Terence Davies

Fotograma extret de la pel·lícula *Eleni*
Durada: 170min.
País: Grècia
Director: Angelopoulos

Fotograma extret de la pel·lícula *¿Dónde Está la Casa de Mi Amigo?*
Any 1987
Durada 80 min.
País: Irán
Director: Abbas Kiarostami

Fotograma extret de la pel·lícula *Ordet*
Any: 1955
Durada: 125 min.
País: Dinamarca
Director: Carl Theodor Dreyer

EL PROCÉS^{*}

Posteriorment a la lectura, l'atenció s'ha centrat en aquests quatre grups o capítols que acabem de veure i que són els més idonis per dur a terme treball.

El procés de creació, així doncs, neix a partir d'aquesta selecció.

Amb la intenció de donar a entendre de forma directe, faig unes "targetes/cartes/fulletons" on escric la sinopsi junt amb el fragment extret, que acostuma a ser un diàleg. A aquest petit escrit, l'acompanya un element il·lustratiu de què em provoca la relació. És a dir que es fa un canvi del fotograma o fotografia que acompanyava la pel·lícula o novel·la per a una representació artística i sobre un format de fullet.

En cada capítol s'utilitzen tècniques, formats i materials diferents.

A continuació s'explica més detalladament com s'ha dut a terme el procés, en cada un dels capítols.

*El "procés" estarà escrit en primera persona.

1. "MÁS MADRES QUE MUJERES"

Al capítol "Más Madres que Mujeres" es mostren diferents models de relació que es classifiquen segons l'etapa de vida de la filla.

Les pel·lícules tractades són; *Bellissima* de Luchino Visconti, *Circuito Carole* de Emmanuelle Cuau i *La pianista* de Elfriede Jelinek.

A *Bellissima* la filla és una nena petita, a *Circuito Carole* una adolescent i a *La Pianista* la filla ja ha arribat a l'edat adulta.

En aquest capítol, les tres pel·lícules mostren filles perjudicades per l'extrema dedicació maternal. L'amor matern, que esdevé angoixant per a la filla, és representat com un nus.

El nus és l'element il·lustratiu que faig servir per ensenyar de forma visual, el fort lligam de la mare i l'opressió que pot sentir la filla.

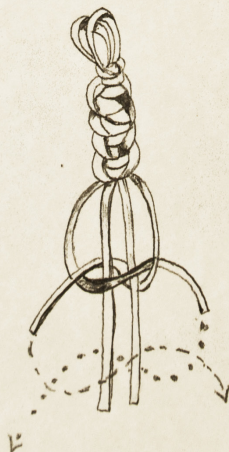
Tot i que en les tres pel·lícules trobem el mateix tipus de mare (segons la classificació del llibre) no comparteixen el mateix tipus de relació, ni les mateixes conseqüències, ja sigui per l'edat, en aquest cas de la filla o per altres motius. És a dir, que cada una d'aquestes històries, cada un d'aquests lligams demana un nus propi.

He marcat unes fletxes que indiquen la direcció que ha de seguir el cordill. Són unes petites instruccions per fer el nus que es desitja amb la finalitat d'aconseguir un nus que representa el lligam de les diferents relacions de cada pel·lícula.

B E L L I S S I M A
(1951-Luchino Visconti)

Utilització que una mare, "més mare que dona" fa de la seva filla. Una nena que no és més que un objecte sense defensa de l'amor totpoderós i devorador de la mare. Dedicada per complet a la seva filla, però sobretot, dedicada a ella mateixa i als seus propis somnis de grandesa, a través de la seva filla.

"-Peinada hacia atrás, como tu madre. ¡Que bella eres, qué bella!" [mare]

A *Bellissima* la innocència corresponent a l'edat de la filla i l'enganosament que fa la mare, donen lloc a una relació on l'aparença és el paper principal.

Així doncs, un nus estètic, ordenat i cordat amb força és el que ha sorgit al conèixer la història.

21 cm x7,5
Paper, gramatge 200g
Impressió i dibuix a llapis

CIRCUITO CAROLE
(1990-Emmanuelle Cuau)

Enfrontament entre la severitat de la mare, que vigila les noves relacions i el desig d'emancipació de la filla, que desitja veure què hi ha fora. Una mare i una filla que viuen juntes en absència del pare.

"-Quisiera sentir que vives para ti; eso me ayudaría, me sentiría más madura. Qué va a suceder cuando no me tengas? Vas a morirte de pena?" [filla]

A *Circuito Carole* la filla ja és més gran, ha perdut certa ingenuïtat i és conscient de la dependència que té la seva mare d'ella.

El nus per a representar aquest lligam és repetitiu; es basa en fer nusos d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, simulant aquest "circuit tancat" del qual la filla no pot sortir.

21 cm x7,5
Paper, gramatge 200g
Impressió i dibuix a llàpis

L A P I A N I S T A
(1983-Elfriede Jelinek)

Filla privada de recursos en una relació exclusiva amb la seva mare. Acorada a una llar que, arribada l'edat adulta veurà que és el lloc de la seva desgràcia.

"Erika había venido al mundo después de bastantes años de una vida conyugal difícil. El padre pasó pronto la antorcha a su hija y abandonó la escena. Erika aparece, el padre desaparece"

A *La Pianista* la protagonista ja és adulta i no ha pogut fer el pas natural de separar-se de la mare.

El nus per a representar-ho és recaragolat, no és tan estètic com els altres, està ple de petits nusos on no hi ha cap ordre, amb la intenció de simular un lligam pràcticament etern i pervers.

21 cm x7,5
Paper, gramatge 200g
Impressió i dibuix a llapis

2. "MADRES Y/O/NI MUJERES"

Al capítol "Madres y/o/ni Mujeres" es parla de relacions amb mares que són "Ni Mares Ni Dones", altres que són "Mares i Dones" i finalment les que són "o Mares o Dones".

L'evolució inevitable de la filla al llarg de les etapes de la vida fa que la mare s'hagi d'anar recol·locant al lloc que li pertoca. Aquest "moviment", a vegades insuficient i a vegades extrem, és l'element essencial d'aquest capítol, però bàsicament posant l'atenció al que provoca a la filla.

"Ni madres ni mujeres": *Marnie La Ladrona*.

"O madres o mujeres": *La Letra Escarlata*.

"Madres y mujeres": *Ce Qui Ne Meurt Pas*.

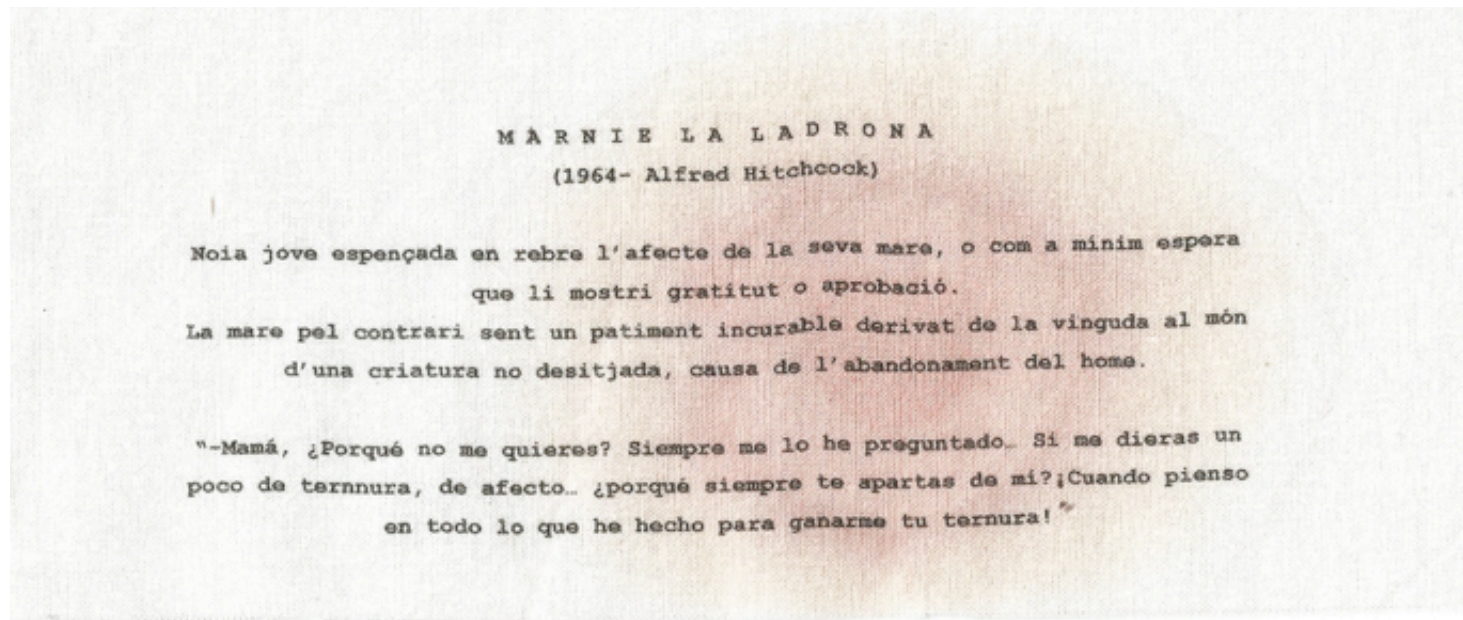
Uns trossos de llençol de cotó, unes taques i els fragments impresos són el que he utilitzat per a fer la representació de cada una d'aquestes relacions. El llençol com a element de la casa íntim i fràgil i la taca, com a il·lustració de les conseqüències del dolor de la filla.

La taca rosada sobre un llençol per a "ensenyar les vergonyes" sense filtres ni edulcorants.

Cada relació mare-filla provoca una taca diferent, tot i que l'atzar del moviment del mateix líquid fa que el resultat final sigui incontrolable. Així doncs el que importa és la intenció al tacar.

A *Marnie La Ladrona* es parla d'una filla que no se sent estimada per la seva mare. La taca és una gota que s'estén en forma de cercle.

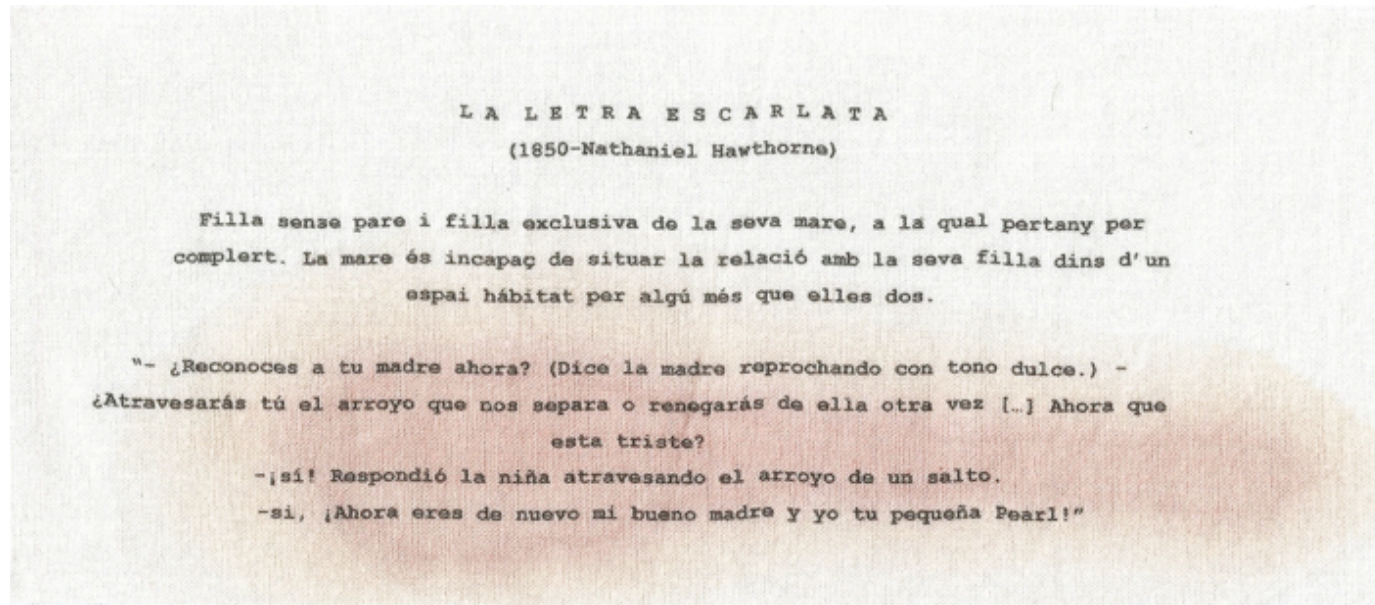
A mesura que s'estén, va desapareixent

9x21 cm
Tela de cotó
Impressió convencional i tacat amb suc de nabius

A *La Letra Escarlata* trobem una filla exclusivament de la seva mare. En la seva relació no hi ha lloc per ningú més.

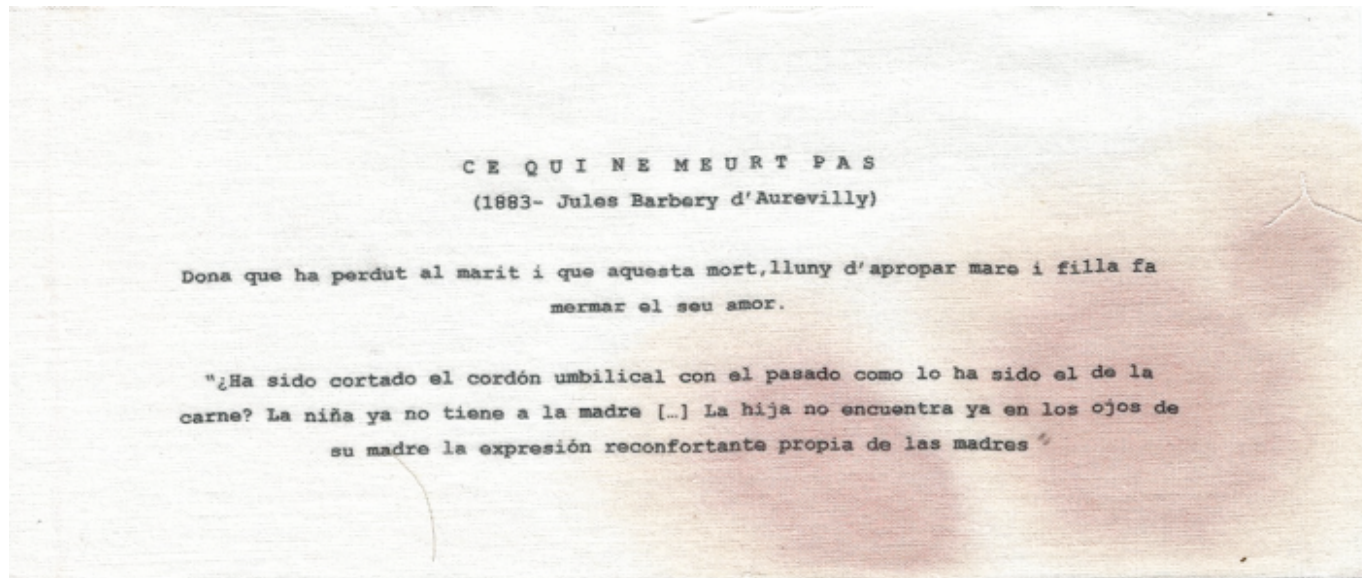
La taca parteix d'una gota estesa en horitzontal que simbolitza la unió de totes dues.

9x21 cm
Tela de cotó
Impressió convencional i tacat amb suc de nabius

A *Ce Qui ne Meurt Pas*, una de les protagonistes és una dona dolguda per la mort del seu marit i que es veu incapaç de donar amor a la seva filla.

En aquest cas; dues gotes ben diferenciades on l'una s'allunya de l'altra. Les dues es separen.

9x21 cm
Tela de cotó
Impressió convencional i tacat amb suc de nabius

3. "MADRES EXTREMAS"

En aquest capítol s'exposen molts models dels quals n'he seleccionat tres:

.Inferiores: *Anywhere But Here*.

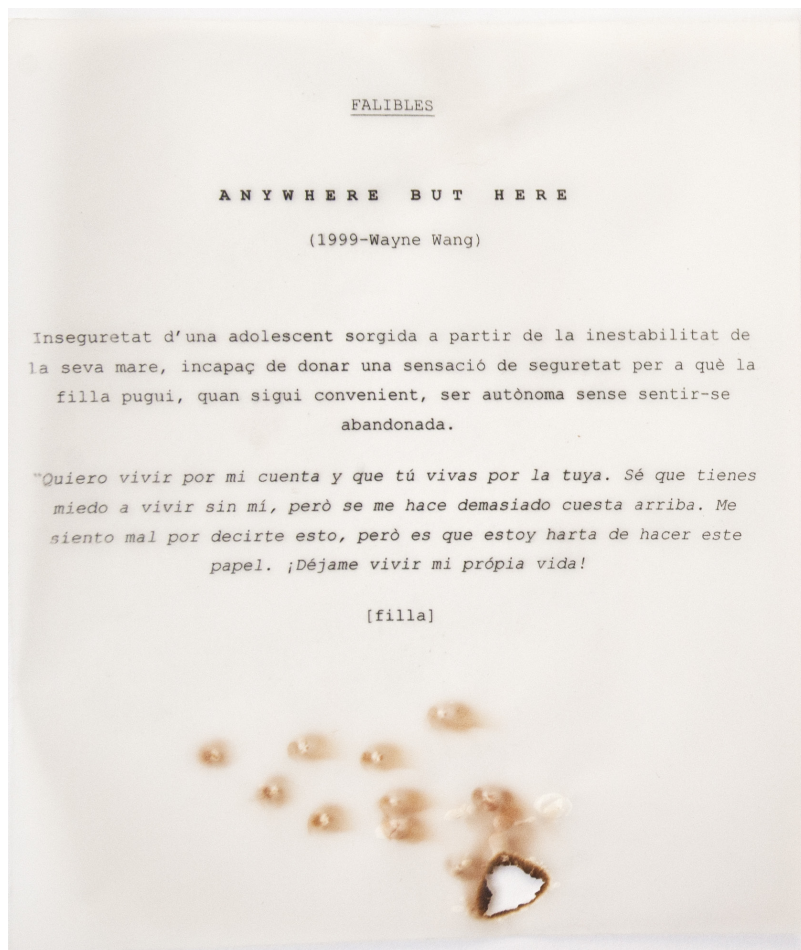
.Depresivas: *Blonde*.

.Hijas de su hija: *Sonata de Otoño*.

La tècnica que he utilitzat per a representar cada model o exemple és el fet de cremar. Les cremades que consumeixen el paper vegetal, translúcid i delicat.

La cremor simbolitza les ferides inesborrables de les relacions tòxiques seguidament tractades.

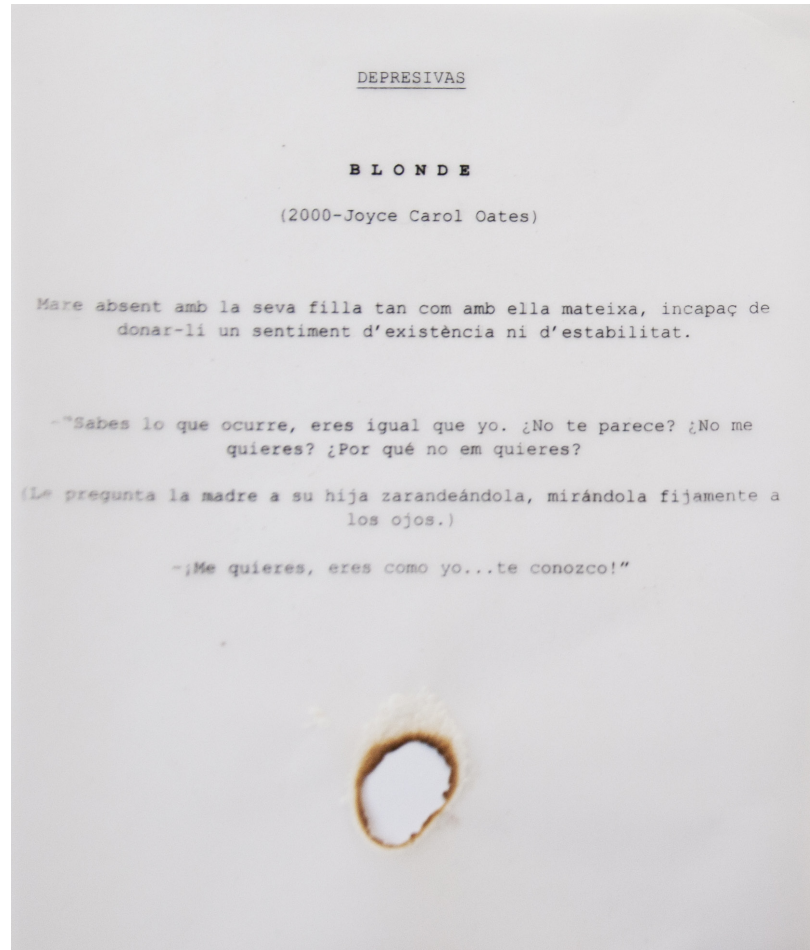
A *Anywhere But Here* les cremades són d'inseguretats, de dubtar i d'intentar sortir.

15 x 12,5 cm

Paper vegetal cremat amb llumins
Impressió convencional

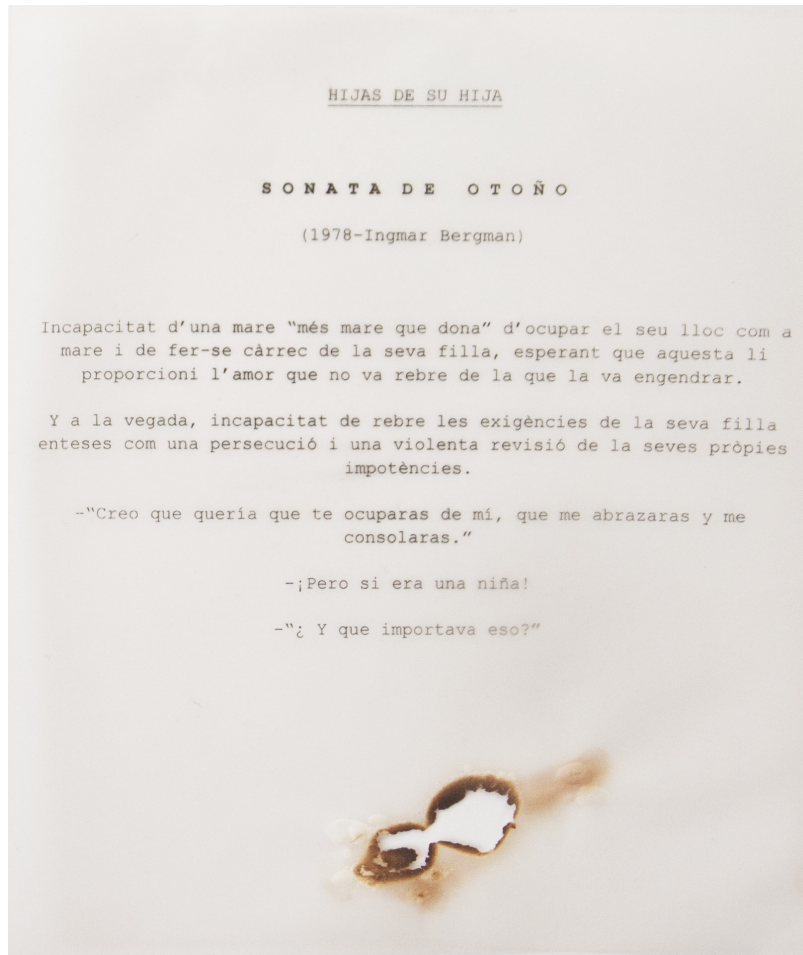
A *Blonde* la cremada és molt més incisiva i regular.

15 x 12,5 cm

Paper vegetal cremat amb llumins
Impressió convencional

I a *Sonata de Otoño* hi ha dues cremades unides que representen el conflicte entre mare i filla.

15 x 12,5 cm

Paper vegetal cremat amb llumins Impressió convencional

4. "DE SER HIJA A CONVERTIRSE EN MUJER"

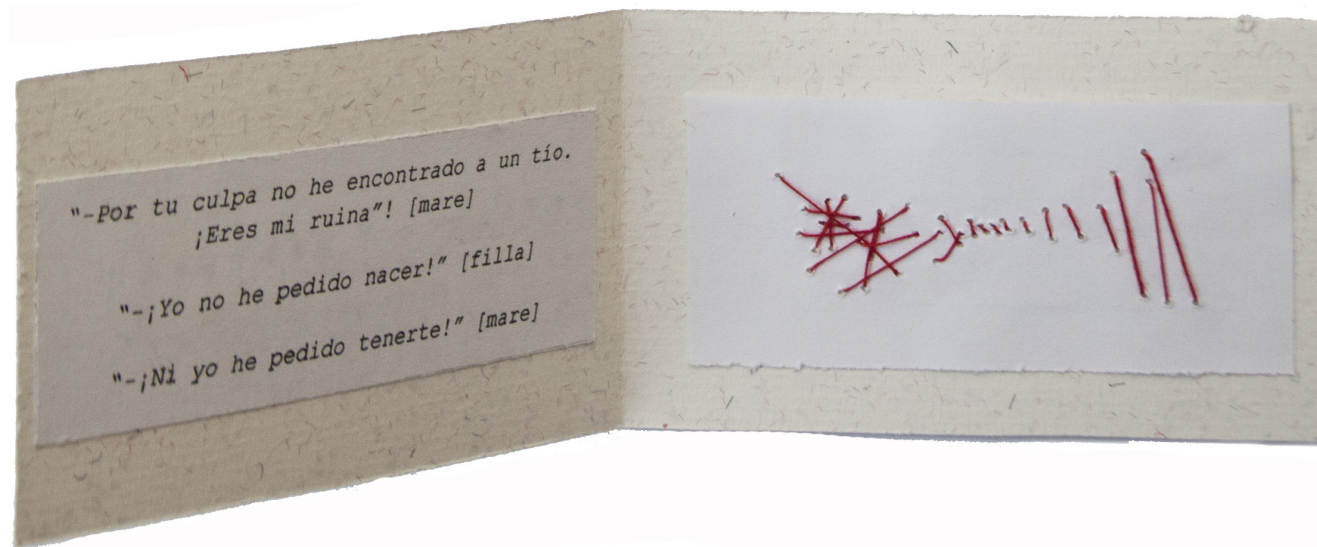
A l'últim capítol, després de veure diferents relacions i de mares, el que cobra més importància és l'evolució natural de la filla de convertir-se en una dona.

El creixement legítim provoca diferents conflictes entre mare i filla i desencadenarà en diverses conseqüències. L'element il·lustratiu per a representar el dolor de les filles és el cosit. Un cosit vermell que emula a les ferides i a la cruesa, a la vegada que mostra el camí que fa la filla de separació amb la mare.

Les pel·lícules i novel·les tractades són:

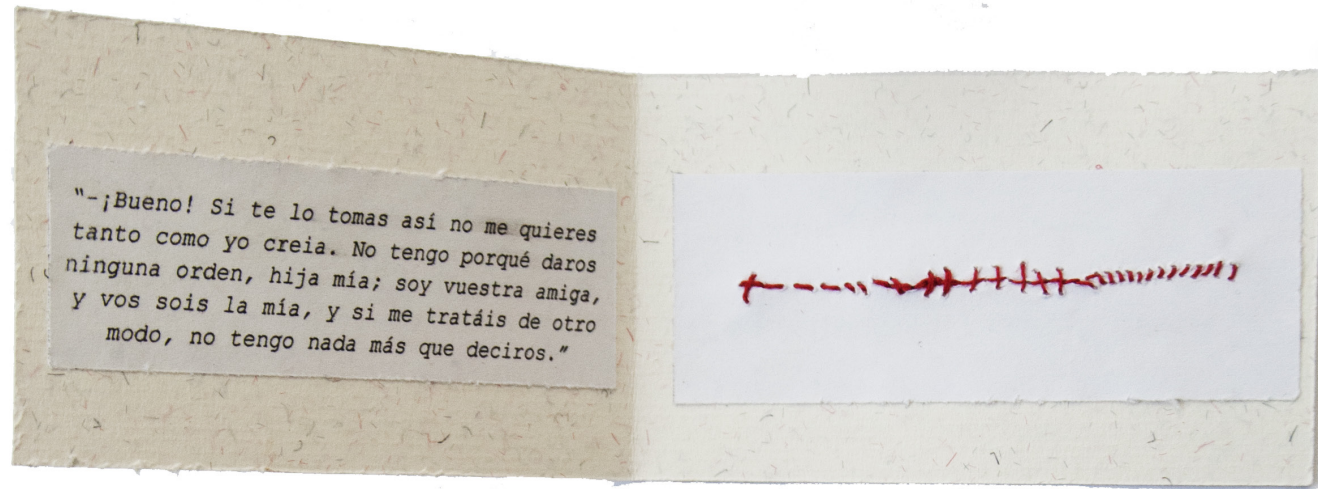
- .Secretos y Mentiras*
- .La Mère Confident*
- .El Circulo de Familia.*

A *Secretos y Mentiras* la mare i la filla viuen en un conflicte per la lluita de la intimitat de última. Aquest conflicte es representa amb un cosit on del caos comença a néixer un camí que es va obrint.

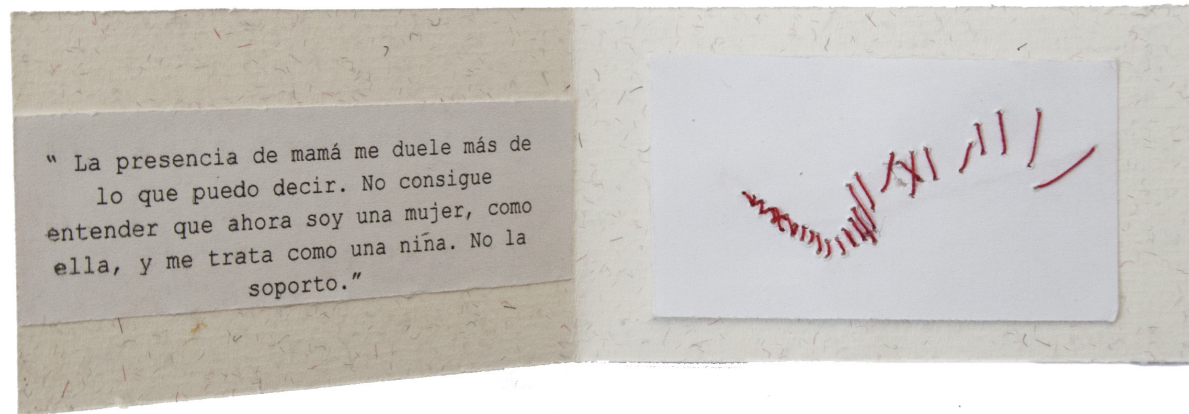
5 x 8,5 cm (tamany tancat)
5 x 17cm (tamany obert)
Cartolina i paper cosit amb fil.

A *La Mère Confident* la mare utilitza el xantatge de l'amor per lligar a la filla que junt amb el sentiment de culpa fan que el camí de la filla no es pugui obrir. Un cosit ben lligat i estret, sense una evolució significativa és el que representa aquest enganament.

5 x 8,5 cm (tamany tancat)
5x 17cm (tamany obert)
Cartolina i paper cosit amb fil.

A *El Circulo de Familia* la filla decideix lluitar per la seva identitat autònoma i sortir d'allò que no la deixava créixer. El cosit es va eixamplant de forma gradual seguint el seu camí i donant lloc al seu creixement.

5 x 8,5 cm (tamany tancat)
5x 17cm (tamany obert)
Cartolina i paper cosit amb fil.

EL PROCÉS DE LA PEÇA FINAL

Després de realitzar aquestes petites peces tractades amb tècniques, materials, procediments i formats diferents, obtinc com a resultat un ventall de possibilitats a l'hora de desenvolupar una peça final que conclou tot l'estudi i el procés de creació.

Aquesta peça final és el desenvolupament en gran format de les petites peces fetes amb trossos de llençol de cotó i tacades amb suc de nabius, mostrades anteriorment en el capítol "Madres y/o/ni Mujeres".

La idea inicial es manté; un fragment extret del diàleg d'una pel·lícula acompanyat d'una representació, en aquest cas la taca, del que provoca aquesta relació.

Dels dotze exemples de relacions utilitzats n'escullo un per dur a terme la peça final. Un diàleg que resumeix la idea principal de tot el treball i que permet posar un punt final a tot el procés de creació.

Per tal de centrar més l'atenció al missatge, elimino la part de la petita sinopsi i deixo el diàleg en la llengua original de la pel·lícula; anglès.

El suport que he utilitzat és un llençol antic (cedit per un familiar) de 240x200 cm

El llençol com a element representatiu de l'espai íntim de la casa que també aporta una certa fragilitat.

En les petites peces fetes amb troços de llençol vaig poder imprimir amb una impressora convencional enganxant el tros de tela a un foli amb una pega tipus "spray" que després permetia desenganxar-los sense deixar residus. Al ser el llençol un gran format, no es podia utilitzar aquest procediment i vaig haver de pensar alguna altra tècnica que permetés resoldre-ho i a la vegada aportés el mateix efecte.

Així doncs vaig decidir utilitzar el brodat, que a més d'aportar un resultat semblant, reforçava aquesta idea de la casa, de la intimitat, i també del fet de cosir.

BRODATGE

El procediment "d'escriure" l'he realitzat amb una màquina especial de brodar.

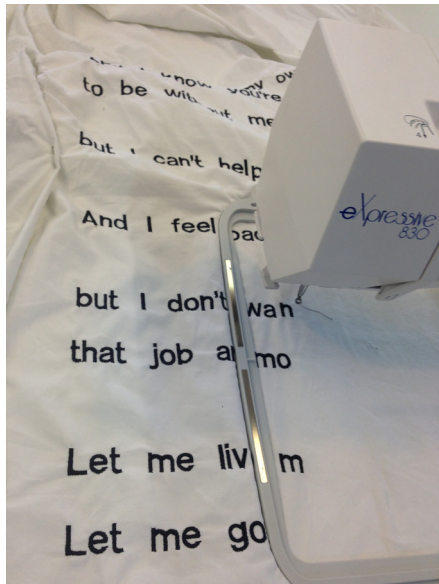
Per a utilitzar-la i aprendre a fer-la funcionar, he visualitzat un vídeo introductori a les funcions principals de la màquina com ara brodar dibuixos, utilitzar diferents colors, brodar lletres, etc. I també he llegit el manual d'instruccions, en especial l'apartat de brodar lletres que és el que es necessitava.

El primer que he fet és buscar la font o tipografia de lletra desitjada, ja que la màquina en té de predeterminades, i també la tria del la mida més adequada a les dimensions del llençol.

Després de realitzar diferents proves he escollit la lletra més pròxima a la tipografia utilitzada en les petites peces, una lletra semblant a la de les màquines d'escriure. I pel que fa a la mida escullo un terme mitjà que permeti llegir a certa distància però que no ocupi tot el suport.

Un cop triat el format de la lletra es calcula on es començarà a brodar i a saber més o menys quina extensió tindrà sobre el llençol.

A l'haver de calcular, em trobo amb el problema de que el llençol és irregular i que no es poden fer càlculs ni saber mesures exactes, així que decideixo partir de la referència de la primera frase brodada i anar brodant cap a munt.

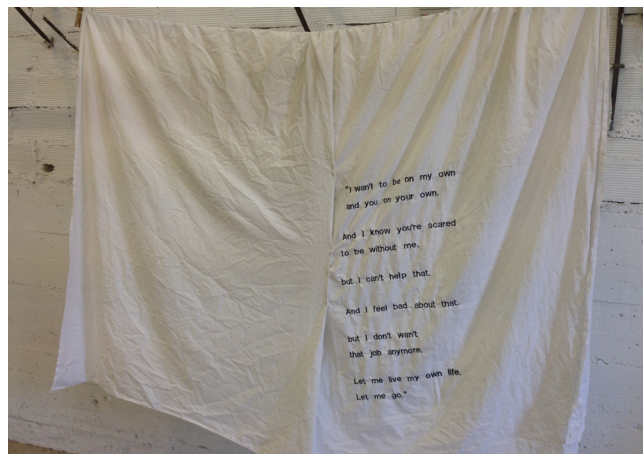

En ser frases llargues s'han hagut de brodar per parts, en dues o tres tirades. Amb l'ajuda de la quadrícula es podia fer un càlcul aproximat per tal que quedés el més recte i simètric possible.

Mentre brodava i tensava la tela per col·locar-la adequadament a la màquina s'anava esquinçant, a causa de l'antiguitat i fragilitat del llençol.

Per a arreglar-ho he fet uns sorgits que, lluny de molestar, reforcen aquesta simbologia que té el cosit que recorda a les ferides i al fet de curar.

Un cop la peça estava brodada, i arreglada, el pas següent consistia en fer la taca pertinent al tipus de relació. És a dir, tacar intentant representar el que em provoca al llegir el paràgraf del diàleg.

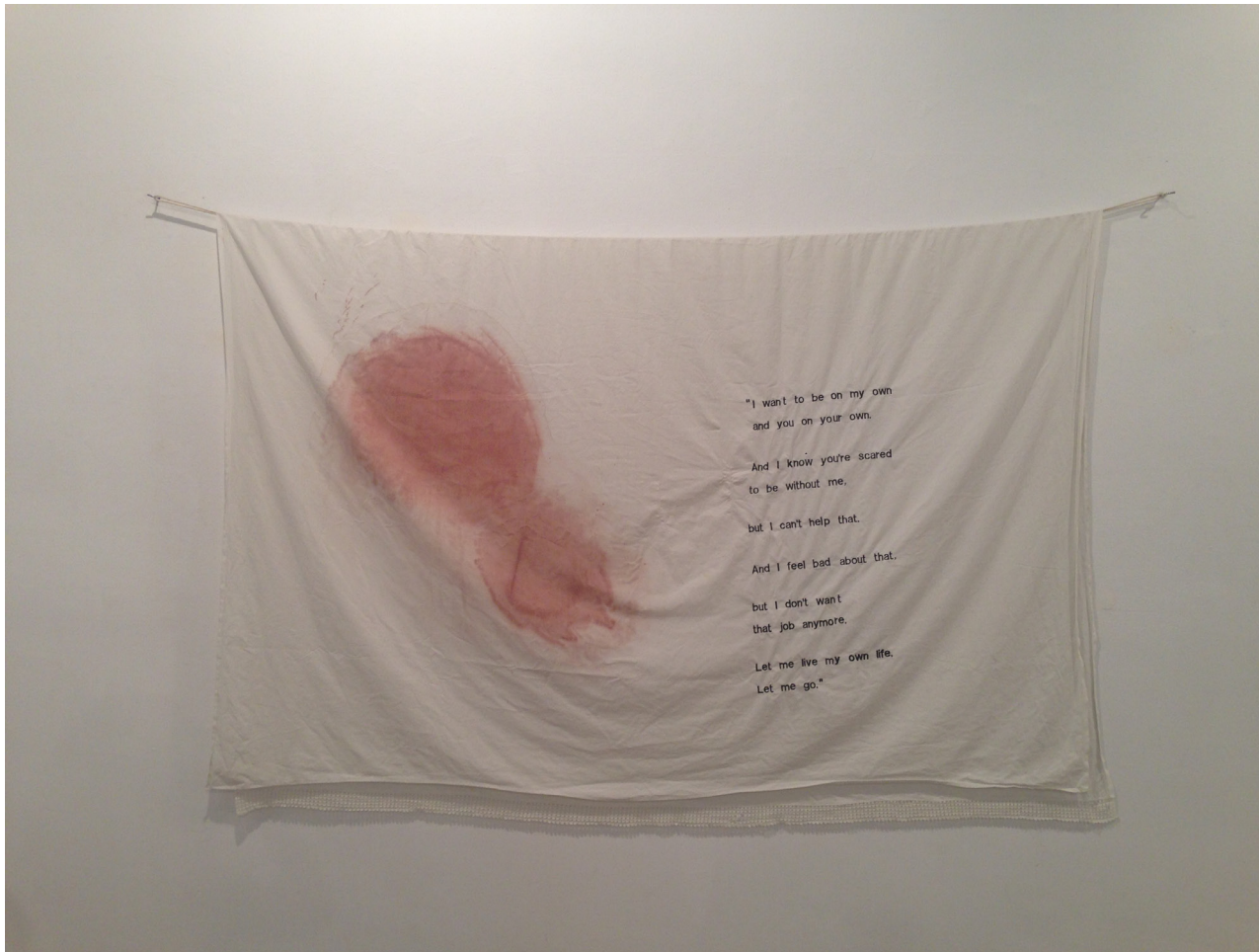
El motiu pel qual he escollit el suc de nabius és perquè, a part de tenir un color rosat que recorda a la sang sense ser tan agressiu, té molts tanins com altres fruits vermells, i per tant tenyeix de forma natural sense necessitat de mordents. El fet que la tela es tenyeixi de forma natural fa que el color sigui més sensible i perdi intensitat amb el temps, la qual cosa recalca el sentit que el fet de tacar té per a mi. El simbolisme que atribueixo a la taca és el del mal inesborrable que sent la filla, però que alhora, la intensitat d'aquest dolor anirà minvant amb el pas del temps, com també ho farà el color.

En ser el suc de nabius un material fluid, el resultat de la taca no era del tot previsible, així que l'atzar esdevé l'element definitori de la forma final.

Per a tacar, poso el llençol estès sobre una taula i tiro el suc, amb la idea de formar dos cercles deixant caure dues gotes ben grosses, tot i que la intenció és que quedi una més gran que l'altra.

La taca més gran representa (per a mi) la mare i la més petita, que està disposada a sota de la gran, representa a la filla fent aquest procés de separació que li pertoca, és a dir, duent a terme el **Cut-off**.

CONCLUSIONS

Després de dur a terme tot el procediment, tant d'estudi com de creació artística, puc concloure que hi ha un conflicte del qual la societat no n'és suficientment conscient i que es segueixen imposant unes obligacions morals que fan que el canvi de paradigma sigui molt més costós.

El procés de creació ha anat avançant a mesura que he anat llegint i aprenent, a la vegada que desenvolupant artísticament la temàtica, a la recerca de la forma amb la qual expressar i comunicar una problemàtica que no és visible als ulls de tothom.

Amb aquesta obra deixo una interpretació oberta perquè l'espectador reflexioni sobre la seva pròpia experiència.

El fet d'utilitzar un llençol, un element que forma part de la intimitat de la casa, que és una peça antiga que evoca a la memòria d'aquell qui l'observa i convida a l'espectador a entrar-hi dins, pel sentit tàctil que tenen les peces tèxtils i també pel sentit olfatiu que pot arribar a sentir, a causa de l'olor de la roba guardada. Crec que hi ha suficients elements d'identificació perquè es creï un vincle amb l'espectador, encara que la interpretació és molt personal i en observar-la, en cada persona es poden remoure diferents sentiments i sensacions segons les seves pròpies vivències. No obligo a entendre explícitament el que jo vull transmetre, proposo un canvi, una nova mirada.

BIBLIOGRAFIA

BADINTER, Élisabeth: *l'Amour en plus. Histoire de l'amour maternel* (1980) París, Flammarion-champs, 2000 (traducció espanyola: *¿Existe el amor maternal? Historia del amor maternal?*, S.XVIII-XX, Paidós, Barcelona 1992). ISBN: 9788475092874

BETTELHEIM, Bruno: *Psychanalyse des contes de fées* (1976), Pluriel, Paris 1988 (traducció espanyola: *Psicoanálisis de los cuentos de hadas*, Barcelona, 1992). ISBN: 9788498920864

BOWEN, Murray: *La différenciation du soi. Les triangles et les systèmes de motifs familiaux* (1978) Paris. ISBN: 2710112019

WINNICOTT, Donald W.: *De la pédiatrie à la psychanalyse* (1958), Payot, Paris, 1969 (traducció espanyola: *Escritos de pediatria y psicoanálisis*, Paidós, Barcelona, 1999)

VEBLEN, Thorstein: *Théorie de la classe de loisir* (1899), Gallimard, Paris, 1970 (traducció espanyola: *Teoría de la clase ociosa*, Madrid, Fondo de cultura económica, 2002).

PINKOLA ESTÉS, Clarissa: *Mujeres que corren con los lobos*, Ediciones B, Barcelona, (2000)

SCHAEFFER, Jean-Marie: *¿Porqué la ficción?*, Lengua de trapo, Madrid, (2002)

TODOROV, Tzvetan: *La vida en común. Ensayo de antropología general*, Taurus, (1995)

KLÜGER, Ruth: *Refus de témoigner. Un jeunesse* (1992) París, Viviana Hamy, 1997 (traducció espanyola: *Seguir viviendo*, Galaxia, Gutenberg, Barcelona, 1997)

OATES, Joyce Carol: *Blonde*. (2000) Barcelona, Alfaguara 2012. 936 págs. ISBN: 9788420411149

MAUROIS, André: *El círculo de familia*. (1932) Editorial Mundo Nuevo. ISBN:mkt0000336967

MARIVAUX, *La Mère Confidente* (1935) CreateSpace, FB Editions

JELINEK, Elfriede: *La Pianista* (1983) Literatura Random House, 20004. ISBN:9788439711681

AUREVILLY, Jules Barbey (1883) *Ce qui ne meurt pas*. Francois Bernouard Paris.(1927) ISBN 9781160337144

VISCONTI , Luchino, *Bellissima* (1951) [enregistrament video] 108 min. Italia Director Luchino Visconti. Productora.Film Bellissima.

CUAU, Emanuelle *Circuit Carole* (1990) [enregistrament video]

HANEKE, Michael, *La pianista* (2001)[enregistrament video] (2001) 130 min.Francça.

BERGMAN, Ingmar, *Sonata de Otoño* (1978)[enregistrament video] (1978) Personafilm GmbH Munich. 99 min.Alemania del Oeste.

LEIGH, Mike, *Secretos y Mentiras* (1996)[enregistrament video] (1996) Thin Man Films .141 min. Regne Unit

HELIACHEFF, Caroline, HEINICH, Nathelie, *Madres e Hijas; Una Relación de Tres*. Algaba Ediciones, Madrid 2003

Contacte: Gràcia Làzaro Cornet- gracia2092@hotmail.com-669977078